

sådan set har sagt noget, der var meget, meget usandt, og det synes jeg da er kedeligt for hr. Henrik Svane.

Hvad er baggrunden for, at hr. Henrik Svane har sagt noget til Folketinget, der var usandt, har omtalt en aftale, som angiveligt ikke eksisterer? Kunne vi ikke få hr. Henrik Svane til at afklare det for Folketinget, for debatten bliver jo en lille smule besynderlig, hvis det, der bliver sagt, ikke har noget på sig?

Afstemning

Forslaget til vedtagelse nr. V 67 af Dorte Bennedsen (S), Birthe Rønn Hornbeck (V), Brian Mikkelsen (KF), Arne Melchior (CD) og Henrik Svane (RV) (se foran) vedtoges med 79 stemmer (S, V, KF, CD, RV og FP) mod 23 (SF, DF, EL og KRF).

Hermed var følgende forslag bortfaldet:

Forslag nr. V 66 af Pernille Frahm (SF), Søren Søndergaard (EL) og Jann Sjørnsen (KRF).

Hermed sluttede forespørgslen.

Den næste sag på dagsordenen var:

10) Første behandling af lovforslag nr. L 208: Forslag til lov om afgift af tinglysning og registrering af ejer- og panterrettigheder m.v.
Af skatteministeren (Ole Stavad).
(Fremsat 25/3 99).

Sammen med denne sag foretoges:

11) Første behandling af lovforslag nr. L 209: Forslag til lov om ændring af lov om stempelafgift, retsafgiftsloven, skattestyrelsesloven samt ophævelse af lov om afgift ved første gangsoverdragelse af visse ejerlejligheder. (Ophævelse af stempelafgift på livsforsikringsdokumenter, forhøjelse af skadesforsikringsstempel m.v. samt konsekvensændringer som følge af lov om afgift af tinglysning og registrering af ejer- og panterrettigheder).
Af skatteministeren (Ole Stavad).
(Fremsat 25/3 99).

Lovforslagene sattes til forhandling.

Forhandling

Fjerde næstformand (Margrete Auken):
Forhåbentlig under stiltfærdige forhold vil jeg så give ordet til hr. Frode Sørensen.

Frode Sørensen (S):

Vi må jo se, om det kan lykkes.

Skatte- og afgiftssystemet skal jo i princippet ses efter i sømmene ret så ofte. Det bør ske af hensyn til såvel den teknologiske udvikling som behovet for enklere regler, og det er netop tilfældet med de to lovforslag, som skatteministeren nu har fremsat.

Hovedlinjerne i forslagene er at forenkle og tilpasse reglerne til den informationsteknologiske virkelighed, mens der ikke generelt ændres ved det statslige provenu. De store klumper i afgiftsmæssig sammenhæng er stadig væk handel med fast ejendom og optagelse af lån med pant i fast ejendom.

Det såkaldte stempeludvalg, som skatteministeren nedsatte i 1996, foreslog i sin betænkning fra sidste år at forhøje satsen for bolighandel til 1 pct., men regeringen har for ikke at forringe mobiliteten på boligmarkedet valgt at fastholde de 0,6 pct. og samtidig afskaffe afgiften på lejekontrakter. For fritidshuse og andre huse sættes satsen ligeledes ned til 0,6 pct. ud fra den samme grundtanke. Satsen på pantebrevne bliver fastholdt til 1,5 pct., mens den faste tinglysningsafgift sættes op fra 1.200 til 1.400 kr.

Forslagene skal ses i lyset af de samme overvejelser om mobiliteten i boligsektoren, hvortil kommer, at boligejerne i stedet for at låne mere tværtimod gerne skulle motiveres til at sætte opsparringen lidt i vejret.

Ud over disse ting rummer lovforslagene et forslag om justering af satserne for pant i fly og skibe.

Stempel af livsforsikringer ligestilles nu med andre pensionstyper, hvor stempelafgiften falder bort. Visse andre forsikringstyper fritages også for stempelafgift, men satserne justeres for andre, og på det punkt følger lovforslagene stempeludvalgets indstilling.

Den elektroniske udvikling er ved at gøre de oprindelig underskrevne dokumenter til historie. Aftaler indgås i stigende omfang elektronisk, og det er også baggrunden for, at skatteministeren foreslår at ophæve stempelafgiften helt på låneområdet. Her har virkeligheden overhalet lovgivningen så markant, at det ikke længere er muligt at føre en troværdig kontrol.

Forslagene rummer den forbedring for de danske banker og sparekasser, at de vil stå bedre i konkurrencen med de udenlandske långivere, der som bekendt ikke har skullet betale stempelafgift til den danske statskasse. Vi undgår hermed også trafikken med at finde det hensigtsmæssigt at rejse til udlandet for at undersøge lånedokumenter og derved slippe for stempelafgift. Bortfald af stempelafgift for pengeinstitutter kan givetvis påregne nogen kritik fra realkreditinstitutterne.

Samtidig hermed sætter lovforslagene også et stop for de såkaldte spadserende ejerpantebrev, som indtil nu stempelfrit har kunnet flyttes fra ejendom til ejendom.

Forslagene sigter på at gennemføre adskillige fornuftige forenklinger ved at afskaffe en række særlige regler, der er blevet endnu dyrere at opkræve og administrere end det, de faktisk indbringer. Så derfor er der lovforslag nr. L 208 og nr. L 209 mange gode ændringer, som vi i Socialdemokratiet kan bakke op.

Skatteministeren har ikke benyttet lejligheden til generelt at skaffe staten et højere provenu, for det forudser han forbliver uændret. Der sker en række forenklinger og omfordelinger, som forventes at indbringe det samme provenu som i år, om end skatteministeren forudser en reel forbedring af statsfinanserne på et par hundrede millioner kroner efter nogle år.

I Socialdemokratiet kan vi støtte lovforslagene, som vi ser som endnu et led i moderniseringen og forenklingen af de eksisterende regelsæt på skatte- og afgiftsområdet.

Kristian Jensen (V):

Når jeg læser de lovforslag, der er til behandling nu, er jeg glad for, at skatteministeren er skatteminister og ikke bolsjesælger, for det virker, som om det her er et stort, stort, meget, meget surt bolsje med en lille bitte smule strøvsukker til at dæmpe de værste surheder. Det er sådan, at når man læser den fremsættelsestale, som skatteministeren har skrevet, der dækker begge lovforslag, så nævner han ikke, som den tidligere ordfører sagde, at der ikke er noget provenu, men han nævner et årligt merprovenu om nogle år på ca. 550 mio. kr., en ganske betydelig sum synes vi i Venstre og en sum, der hentes ind ved at gøre det dyrere for boligejere, dyrere for personer, der skal pantsætte, låne mod sikkerhed og få deres pant registreret.

Det er en udvikling i mulighederne for at handle, i udgifterne ved at være boligejer, som

vi ikke finder nødvendige, og som vi ikke finder rimelige. Det er sådan, at siden regeringen tiltrådte, har den forhøjet den faste tinglysningsafgift med ikke mindre end 140 pct. fra 500 kr., som den var tidligere, til 1.200 kr., som den er nu, og såfremt lovforslaget bliver vedtaget, ja, så helt op til 1.400 kr.

Vi finder, at det er en nødvendighed at kigge på stempel- og tinglysningsloven. Vi finder, ligesom den tidligere ordfører fra Socialdemokratiet sagde, at der er nogle ting, der skal moderniseres, der er nogle ting omkring dokumenter, den fysiske dokumentenhed, som det er nødvendigt at kigge på, og derfor er der nogle meget gode og positive tanker i lovforslagene.

Vi er også enige i, at der skal være en ligestilling mellem de livsforsikringer, der bliver tegnet i forsikringselskaber, og de livsforsikringer, der bliver tegnet i pengeinstitutter og sparekasser, og jeg synes derfor, det er rimeligt, at den afgift, der er nu, bliver fjernet.

Endelig synes vi, det er et rigtigt tiltag, at den 3-promilles-afgift, der er på alle lån, bliver fjernet, for den har givet nogle helt groteske situationer, hvor folk har udnyttet den danske særegel til at tage til udlandet, få underskrevet deres lån, tage tilbage igen, og de har sparet omkostninger i sådan en grad, at det kunne betale sig.

Men der ligger på trods af disse forbedringer en række stigninger i afgifterne, som vi ikke kan støtte, som vi ikke synes er rimelige, og som vi synes det er nødvendigt at få kigget meget grundigt på under udvalgsarbejdet. Det stempeludvalg, der har kigget på og diskuteret dette område, havde den indstilling, at det skulle være provenuneutralt. Desværre kan vi se, at det er skatteministerens forslag ikke blevet. Der bliver et yderligere provenu til staten, og dermed bliver det dyrere for borgerne at handle bolig og pantsætte og låne penge. Vi synes, det var mere rimeligt, om man havde levet op til udvalgets afgørelse og dermed fået en provenuneutral lovforslagspakke her, og vi håber, at vi igennem udvalgsarbejdet kan få fjerne nogle af de stigende afgifter, som skatteministeren lægger op til, sådan at vi får et lovforslag, som også Venstre kan støtte.

Når man læser lovforslag nr. L 208, ser man bagest en lang række høringssvar. Desværre er det ikke høringssvar til lovforslag nr. L 208, derimod høringssvar til stempeludvalgets betænkning, som skatteministeren altså har valgt ikke at følge. Derfor håber jeg, at vi i udvalget

kan få de hørings svar, der måtte være kommet til selve lovforslaget – og ikke til den stempeludvalgsbetænkning, som altså ikke blev fulgt over, så vi kan se, hvad de forskellige organisationer har haft af kommentarer ikke til betænkningen, men til selve lovforslaget.

Vi synes, at boligejerne har fået udgifter nok. Vi synes, det er på tide, at vi gør det nemmere at handle bolig, at vi gør det billigere at handle bolig og ikke, at vi går den anden vej og gør det dyrere. Derfor håber vi, at vi kan få ændret i det her lovforslag, sådan at også Venstre kan støtte det.

Gitte Seeberg (KF):

Indledningsvis vil jeg sige, at der efter vores opfattelse er tale om en ny og vigtig lovgivning, som har været lang tid undervejs. Nu foreligger der endelig to lovforslag på baggrund af stempeludvalgets betænkning, to lovforslag, som ikke helt følger udvalgets indstillinger, men det har vi såmænd ikke så meget imod i Det Konservative Folkeparti.

Der er både gode og dårlige forslag. Lad mig starte med at slå fast, at Det Konservative Folkeparti ikke vil være med til at hæve omkostningerne, når man handler bolig. Trods alle intentioner og også drøftelser her i Folketinget om, at det skal være billigere at handle boliger, er det gået i den stik modsatte retning. Det skyldes ikke mindst, at gebyrerne flere gange er blevet hævet. Alene det her forslag, som regeringen nu er kommet med, vil i hvert fald, sådan som jeg kan regne det ud, betyde en forhøjelse på grund af yderligere afgifter på ca. 600 kr. på en gennemsnitshandel.

Men når det så er sagt, er der mange andre gode forslag. Der er især et behov for at se på stempelafgifterne. De høje stempelafgifter på især gældsbreve har længe været et problem, både fordi det selvfølgelig påfører private og virksomheder urimelige udgifter og på grund af den internationale konkurrencemæssige situation. Det er jo en kendt sag, at man ved større lånetransaktioner har valgt at optage lån i udlandet for at slippe for stempeludgiften. Med den stadig stigende internationalisering inden for det finansielle marked er det naturligvis vigtigt, at vi fra dansk side harmoniserer vores afgifter.

Forslaget lægger herudover op til at afskaffe en række andre stempelafgifter på forskellige dokumentstyper, f.eks. lejekontrakter, entreprenskontrakter m.v. Med udgangspunkt i den vir-

kelige verden er det ganske fornuftigt. Vi har måttet konstatere, at det har været svært at opretholde en effektiv kontrol, og det vil samtidig både være billigere for parterne og også en forenkling for dem, at der ikke længere skal købes stempelmærker.

Vi kan også støtte, at livsforsikringer ligestilles konkurrencemæssigt med andre former for pensionsopsparring, så disse også fritages for stempelafgifter.

Lovforslagene er omfattende, og jeg vil ikke komme nærmere ind på de forskellige tekniske delelementer i forslagene. Jeg forudser i det hele taget, at der vil komme en lang række henvendelser til Folketingets Skatteudvalg, som skal gennemgås, før vi tager endelig stilling til forslagene, men én ting må der opnås enighed om, hvis Det Konservative Folkeparti skal støtte forslagene, og det er det provenumæssige. Da vi oprindeligt hørte om den bebudede stempelreform, skulle denne være provenuneutral. Det er imidlertid ikke længere tilfældet. Ifølge ministerens forslag vil der være tale om en provenugevinst på 225 mio., når der ses bort fra den midlertidige forhøjelse af stempelafgiften med tillægsbelåning, som jo er en del af finanslovaftalen for 1999.

Som sagt skal min konklusion være, at det er godt, der er fremsat de her to forslag, som skal forenkle stempellovgivningen, og der er mange gode elementer i den reform, som der er lagt op til. Derfor vil Det Konservative Folkeparti også gå positivt ind i sagen.

Vi mener også, at der med den luft, havde jeg nær sagt, der er på den provenumæssige side, bør være mulighed for, at der kan laves en aftale, som indebærer de forenklinger, som vi alle sammen gerne ser, uden at det kommer til at koste boligejerne penge. Der bør være mulighed for, at vi kan havne på noget fornuftigt.

Jeg kan i hvert fald her give det tilsagn, at Det Konservative Folkeparti gerne deltager i en sådan forhandling, for det er vores opfattelse, at det er nødvendigt med en forenkling af lovgivningen.

Aage Frandsen (SF):

SF kan støtte en række af de principper, som er i de to lovforslag, og som både er udtryk for en forenkling og en tagen højde for, at den teknologiske udvikling har gjort det sådan, at noget af det, som man i øjeblikket pålægger afgift, er svært at håndtere, og i nogle tilfælde ved vi også, at det omgås, måske fordi man ikke har væ-

ret helt nøjeregnende med det. Men under alle omstændigheder er der noget, som man må sige nærmest var umuligt at sikre.

Derfor er vi tilhængere af det princip, som ligger her, og som lægger afgiften om, men også ser bort fra nogle af de mere inferiøre ting, som i øjeblikket er afgiftsbelagt.

Vi vil dog godt kigge lidt nærmere på, om der stadig væk er nogle skævheder i forslagene, men som udgangspunkt er vi positive over for forslagene. Vi mener dog, det er værd at overveje, om man eventuelt skulle ændre procent-satserne noget, sådan at de blev højere på de værdiafhængige afgifter, og den generelle tinglysningsafgift så blev tilsvarende lavere.

Med hensyn til provenuet, som jo heller ikke er uden betydning i den her forbindelse, kan man jo sige, at det er en væsentlig del af formålet med disse love. Det er jo karakteristisk, når vi tager disse lovforslag og de fem lovforslag, vi skal behandle senere, at der er nogle love, der giver penge i kassen, og der er nogle love, som koster, og jeg tror, jeg kan forudse, at der er nogle partier, der skal bære det igennem, som giver staten nogle penge i kassen, og jeg er bange for, at der er nogle andre partier, der beredvilligt giver ud til anden side. Det vil vi også sammenlagt inddrage i vores overvejelser om, hvordan vi vurderer alle de her love som helhed.

Disse lovforslag er vi positive over for, og vi er også tilhængere af, at man ved denne justering får det provenu hjem, som der er tale om i den her forbindelse. Det vil sige, at hvis ministeren kommer under pres fra den anden side, vil vi gerne forhandle også med udgangspunkt i ministerens eget forslag med hensyn til provenu. Men vi vil godt kigge nærmere på, om der er nogle ting i det her forenklingsforslag, som vi ellers synes er fornuftigt, som vi synes det er uheldigt man friholder for afgift, og vi vil også godt kigge på, om man kan justere noget på de procenter, der er, i forhold til de formål, som vi gerne vil opnå.

Men altså en principiel tilslutning til begge forslag.

Klaus Kjær (DF):

Der er her tale om en lang række ændringer og justeringer hovedsagelig vedrørende stempelafgift. Lovforslagene har til formål at forenkle og tilpasse den teknologiske udvikling og regelforenkling, som det så smukt hedder.

Nogle afgifter bortfalder helt, det gælder således typisk stempelafgifter, over for hvilke det har vist sig helt umuligt at etablere en effektiv kontrol, f.eks. stempelafgiften på hele låneområdet. Det var en sådan situation, vi så, da en delegation fra Århus rejste til Tyskland og op tog et lån på et millionbeløb i en tysk bank, som er datterselskab af et dansk pengeinstitut.

På andre områder sænkes stempelafgiften, f.eks. på andre ejendomme end boliger, mens satsen foreslås uændret for andre afgifter, f.eks. stempelafgiften på pantebrev og på ejerskiftesummen på ejerboliger.

For så vidt angår den faste afgift for handel med fast ejendom foreslås denne forhøjet fra de nuværende 1.200 kr. til 1.400 kr. Der foreslås endvidere en forhøjelse fra 200 kr. til 300 kr. for en notars medvirken ved attestation af underskrifter f.eks. på testamenter, protest af vekslere og checks, lodtrækninger og lignende.

Som man så ofte ser, når regeringen foreslår såkaldte lempelser, bliver der imidlertid samlet set tale om en forøget beskatning, idet der forventes et merprovenu på 550 mio. kr. årlig, hvoraf de 325 mio. kr. erstatter bortfaldet af den midlertidige stempelafgiftsforhøjelse, og de resterende 225 mio. kr. er en forbedring af statsfinanserne.

Hvis man endelig ville gøre en god gerning, kunne man jo passende øremærke merprovenuet til erstatning til de borgere visse steder i landet, der er udsat for, at den maksimale ventetid på 10 dage for tinglysning, som er meldt ud fra regeringens side, fortsat ikke overholdes. Det gælder navnlig Fyns Amt og også Nordjyllands Amt, hvor borgerne på grund af den langsomme behandling har betydelige merudgifter f.eks. i forbindelse med kurssikring.

I princippet er Dansk Folkeparti enig i forenkledte regler, men når forenklingen samtidig skal dække over en samlet merbeskatning, må vi sige fra. Forudsat at forslagene havde været provenuneutrale, ville vi ikke have så store betænkeligheder ved at støtte dem, men som de foreligger i den nuværende form, er Dansk Folkeparti imod.

Sonja Albrink (CD):

Der skal overhovedet ikke herske nogen tvivl om, at vi i CD er godt tilfredse med ethvert forslag, der har til hensigt at bekæmpe administrativt bøvvl for såvel borgere, erhvervsliv som for de forvaltende myndigheder. Det er jo også en af CD's mærkesager.

Skatteministerens forslag er jo bl.a. begrundet med, at der skal ske regelforenkling, samtidig med at reglerne skal tilpasses den teknologiske virkelighed, og det har da også vist sig, at det er på tide. Meget kan man jo sige om stempelafgiftssystemet, men moderne kan man altså ikke beskyldte det for at være.

På overfladen er alting altså godt, men begynder man at gå lidt dybere ned i indholdet af forslaget om en ny tinglysnings- og registreringsafgift, kan man jo ikke undgå at bemærke en enkelt, men ikke helt uvæsentlig ting, nemlig at vi her taler om det, der hedder fordelingspolitik, eftersom forslaget fritager visse kontrakter for afgiftspligt, mens det hermed skabte provenu skal sikres ved forhøjelse af afgiften for andre typer af kontrakter.

Den faste tinglysningsafgift foreslås at skulle stige fra de 1.200 kr. til 1.400 kr., og dette begynder ministeren med, at forslaget skal være provenuneutralt, og at man derfor bliver nødt til at opveje det tab, der er opstået ved fritagelse af stempelpligt på en række andre områder. Men man bliver også nødt til at være opmærksom på, at man inden for de seneste 3-4 år har hævet tinglysningsafgiften til næsten det tredobbelte, hvis det her forslag går igennem. Alle husker vel også stigningen i forbindelse med grønærteforliget.

Tinglysningsafgiften er altså blevet en skattekrue, som her bliver anvendt som et element i fordelingspolitikken. Alt andet lige bliver der altså færre til at sikre statens provenu, og der er vist næppe tvivl om, at det igen primært er de mennesker, der ønsker at købe deres egen bolig, der kommer til at holde for.

Et måske mindre, men alligevel ret principielt element, som virkelig understreger, at regeringen er ude på at få så meget som overhovedet muligt ud af folk i forbindelse med det forslag, er forslaget om at ændre reglen om, at afgiften nedrundes til nærmeste hele krone. Nu skal afgiften i stedet forhøjes ikke bare til nærmeste hele krone, nej, nu skal den forhøjes til nærmeste beløb, der er deleligt med 100 kr. Det betyder måske ikke så meget for den enkelte, men i CD er vi ikke meget for denne fremgangsmåde.

En anden ting er, at selv om det som udgangspunkt er positivt, at der sker regelforenkling, så kunne det da godt være, at man lige skulle være lidt opmærksom på, hvorvidt det, man foreslår afskaffelse af, nemlig en række af de afgiftsfritagelser, der i dag findes i stempel-

loven, nu også får den nødvendige hensigtsmæssige virkning.

Eksempelvis kunne man jo spørge sig selv, om forslaget om afskaffelse af afgiftsfritagelse for pantebreve til sikkerhed for boligydelseslån nu også er så godt, selv om jeg godt ved, at skatteministeren ikke mener, at der skal varetages sociale hensyn i forbindelse med afgiftslovgivning. Man kunne måske ønske sig, at man foretog en lille koordinering af den politik de to ministerier imellem.

Med hensyn til forslaget om ophævelse af stempelafgift på livsforsikring synes vi, det er rigtigt, og at det går i den rigtige retning, at der skabes ligestilling mellem pensionsordninger, uanset om de tegnes i pengeinstitutter eller i forsikringselskaber.

Alt i alt er vi altså enige i, at reglerne bør forenkles, men vi er derimod ikke særlig begejstrede for, at regelforandringen har den konsekvens, at man strammer skatteskruen endnu en gang, og at provenuet derved pålægges en bestemt gruppe af borgerne.

Morten Helveg Petersen (RV):

Baggrunden for de to lovforslag er et ønske om at forenkle og tilpasse en række afgifter til den teknologiske udvikling og for forsikringsområdet også at sikre en fair konkurrencesituation mellem livsforsikringer og andre typer af pensionsopsparinger.

Som det har været nævnt fra stort set alle ordførere, kommer skytset til lovforslagene fra det såkaldte stempeludvalg, der bl.a. har gjort sig en række overvejelser om, at det igennem nogen tid har vist sig, at provenuet på stempelområdet på nogle områder ikke står mål med de administrative omkostninger.

Derudover må det forventes, at tinglysning og registrering, der i øjeblikket er baseret på skriftlige dokumenter, i fremtiden i stigende omfang vil være elektronisk baseret, hvilket er en af betænkningens mange anbefalinger, og hvilket vil være med til at forenkle hele proceduren i forbindelse med tinglysning. I Det Radikale Venstre finder vi, at det er fornuftigt at ændre afgiften fra at være dokumentbaseret til at være baseret på transaktioner.

Som et led i forenklingen ophæves stempelafgiften helt på låneområdet, og dermed ligestilles danske pengeinstitutter konkurrencemæssigt med udenlandske långivere. Det skulle gerne betyde, at vi fremover kunne blive fri for nogle af de uværdige historier i dagspressen

om borgmestrene, der rejser milevidt for at undersøge lånedokumenter. Samtidig afskaffes en række særregler som f.eks. adgang til stempelet, at inddrage nye ejendomme under pantet, at stemple et pantebrev efter pantets værdi og flere andre. Endvidere hæves tinglysningsafgiften fra 1.200 til 1.400 kr.

Det er i det hele taget tilstræbt, at administrationen kan foregå så enkelt og sikkert som muligt på dette i øvrigt komplicerede område, og fra radikal side kan vi støtte forslagene.

Til sidst en bemærkning om spørgsmålet om provenuneutralitet, som har optaget en stor del af ordførerne og i særdeleshed de borgerlige ordførere. Jeg er selvfølgelig spændt på i løbet af eftermiddagen at se, om dette princip om provenuneutralitet også gælder en række af de skatteforslag, vi skal behandle senere, hvor der strømmer penge ud af statskassen. Jeg håber, de borgerlige partier vil være lige så optaget af det spørgsmål til den tid.

Frank Aaen (EL):

Enhedslisten kan støtte det tekniske i forslaget. Det er en modernisering, og det er en modernisering, man kun kan være imod, hvis man ønsker, at der skal være stadig stigende muligheder for at snyde for den her afgift. Jeg vil selvfølgelig lige tage det forbehold, at der kan komme indvendinger og problemer under udvalgsarbejdet, som vi så vil se positivt på.

Vores største bekymring ved forslaget er i virkeligheden provenuet, godt en halv milliard kroner. Vi har jo tidligere støttet, at man på det her område har skaffet penge til statskassen. Det er socialt set et udmærket sted at tage penge, hvis man har noget fornuftigt at bruge dem til. Vi kan også tilføje, at vi sådan set er imod at sænke afgifterne på det her område, fordi det faktisk kun betyder, at de, der f.eks. sælger en ejendom, kan få lidt mere i udbetaling. Det er det eneste, vi får ud af at sænke afgifterne på det her område.

Men når det er sagt, vil jeg sige, at sidst vi var med til at støtte indtægter på det her område, var det, samtidig med at vi var med til at lave nogle fornuftige forslag. Men efter pinsepakken og finansloven, hvor vi var med til at skabe penge til statskassen, som kunne danne grundlag for et godt finanslovsforslag for indeværende år, der kunne have løst nogle vel-færdsproblemer, måtte vi jo notere, at regeringen misbrugte alle de penge, vi var med til at hjælpe i kassen. Uden undtagelse ødslede man

dem væk til skattelettelser til erhvervslivet, til aktieejerne, til landbruget osv.

Det vil vi ikke være med til en gang mere. Det er vi lodret imod. For at sige det helt konkret: Hvis valget for os står imellem at skabe bedre økonomiske muligheder for, at man kan give militæret nogle flere penge – og det er jo en af de ting, der diskuteres helt aktuelt – eller at pengene bliver i borgernes lommer, er vi tilhængere af, at pengene bliver i borgernes lommer. Så vi er ikke umiddelbart indstillet på bare at stemme for det her forslag med de provenuevirkninger, der er i øjeblikket.

Så vil jeg sige, at vi også er imod de dele af forslaget, der giver særlige lempelser for erhvervslivet. Dem vil vi gå igennem, hvis vi skal i nærheden af at stemme for det her, og vi vil ved behandlingen af forslaget også støtte, at afgifter så vidt muligt bliver stigende i procent ved stigende værdi af det, der skal tinglyses eller registreres.

Så på den måde: Teknisk støtte, diskussion om provenuets anvendelse og afsluttende et spørgsmål om provenuets udregning. Det vil også have lidt betydning for os, når vi tager stilling til sidst. Der står i bemærkningerne, at 400 mio. kr. kommer via stigende afgifter på erhvervslivets forskellige former for registrering. Det er jo en stor del af de 550 mio. kr. Og et andet sted står der, at det skal erstatte de nuværende 325 mio. kr., der kommer fra den midlertidige stempelafgiftsforhøjelse på tillægs lån i ejerboliger. Jeg kan ikke helt få de tal til at passe sammen.

Betyder det her i virkeligheden, at man foretager et skift væk fra de afgifter, der betales af boligejerne, og til, at erhvervslivet kommer til at betale mere? Sådan synes jeg umiddelbart provenuberegningerne kan tydes, men når jeg læser indholdet, synes jeg ikke, det kan tydes i samme retning, så hvis ikke vi kan få det belyst her ved første behandling, er det i hvert fald et af de spørgsmål, vi vil stille under udvalgsbehandlingen.

Kim Behnke (FP):

Jeg har kunnet forstå på dagspressens foramtale af lovforslag nr. L 208 og lovforslag nr. L 209, at man mente, at nu tog skatteministeren nok et fast tag i den danske befolkning, og jeg har læst mig til, at ministeren ikke mener, det var nødvendigt at bruge så store ord om en forhøjelse af tinglysningsafgiften ved hushandel fra 1.200 kr. til 1.400 kr.

Men der er jo en tendens til, når der bliver indført nogle midlertidige forhøjelser af afgifter, at ordet midlertidige hurtigt bliver slettet og afgifterne bliver hængende. Derfor kan jeg godt forstå, at der er mange, der føler, at forhøjelsen ikke er fra 1.200 kr. til 1.400 kr., men snarere fra 750 kr. til 1.400 kr.

Der står så i bemærkningerne, at en forhøjelse fra 1.200 kr. til 1.400 kr. skal være med til at begrænse låntagningen. Dertil er kun at sige, at de, der har skrevet det, nok ikke har overværet, hvordan sådan en låneaftale bliver indgået, for det, der sker i det virkelige liv, er, at lånesummen blot bliver forhøjet med det her beløb. Så den bjørnetjeneste, man gør folk, er, at de kommer til over 20 eller 30 år at afdrage med renters rente de 1.400 kr., som er blevet indregnet ved handelen. Derfor er det et dårligt argument. Der er ingen begrænsende virkning af at forhøje fra 1.200 kr. til 1.400 kr. De 200 kr. er ikke med til at afgøre, om folk låner mere eller mindre.

Sig det, som det er, at der skal nogle penge i kassen. Det er også fair nok, hvis borgerne vel at mærke fik, hvad de betaler for, men som en anden ordfører har været inde på tidligere, er der jo store problemer med, at man rent faktisk er langt, langt bagud med behandlingen af de forskellige tinglysningssager. Det tager meget lang tid for folk at få det offentlige til at udføre det arbejde, som man har betalt for.

Lad os forestille os, at det var en privat virksomhed, der havde aftalt at lave noget til en bestemt tid og modtaget betaling for det. Hvis folk så ikke får det lavet inden for den aftalte tidsramme, kan man være helt sikker på, at Forbrugerombudsmanden vil give de pågældende ret i, at der skal ske nedslag i prisen. Betingelsen for, at man skal opretholde så høj en tinglysningsskik, må da i hvert fald være, at de offentlige kontorer så også laver tingene hurtigt og mindst så hurtigt, som regeringen har lovet.

Så er der en række lempelser, og dem støtter vi naturligvis alle sammen. Vi synes, at det specielt på forsikringsområdet er overordentlig påkrævet.

Der har været nogle eksotiske eksempler, hvor primært Århus Kommune har lagt sig i spidsen, og hvor en socialdemokratisk borgmester mente, at det var hans opgave at gå ud og afprøve grænserne for, hvordan lovgivningen virker. Vi synes, det er overordentlig utiltalende af Århus Kommune og så sandelig også af en socialdemokratisk borgmester, at man i den grad gik ind og lavede tilskudstænkning ved at

køre i bus til Flensborg for at lave en låneaftale. At konsekvensen af det bliver, at man nu ophæver de regler om afgift på lån og tillægsbelåning, støtter vi naturligvis.

Vi synes til gengæld ikke om, at nogle af stempelafgifterne på notarforretninger nu forhøjes. Det er såmænd ikke forhøjelsen fra 200 kr. til 300 kr. Det er mere princippet om, at der er stempel på notarforretninger, for spørgsmålet er jo, hvem der egentlig udfører arbejdet.

Vores opfattelse er, at det ved stempel og tinglysning osv. skal være sådan, at den afgift, man betaler, skal modsvares af en ydelse, så det arbejde, man får udført hos det offentlige, er det, man betaler for, og så må man regne ud, hvad det koster. Det er jo borgeren eller virksomheden osv., der opnår en forbedret retsstilling, når en aftale, en kontrakt, et lån, eller hvad det er, bliver stemplet og tinglyst og dermed registreret hos det offentlige.

Men når man går til advokat eller notar og skal have foretaget en lodtrækning – og notarius publicus kundgør, hvem der har vundet i den lokale spejderkonkurrence, hvor der er udloddet et abonnement eller andet – og så skal betale en afgift til staten på 300 kr., har jeg svært ved at se, hvilken opgave staten i den forbindelse har løst, og hvorfor staten overhovedet skal have en afgift. Men det kan vi sikkert botanisere i under udvalgsarbejdet.

Så er det også faldet os i øjnene, at straffebestemmelserne heri jo er ganske vidtgående. Vi er enige i, at hvis man ikke overholder reglerne, kan man idømmes en bøde, men at der ligefrem er en strafferamme, der går op til 2 års fængsel for at være kommet til at købe et forkert stempelmærke, står et eller andet sted slet ikke mål med, hvad strafferammen er for andre ting i det danske samfund. Derfor mener vi, at man ved denne her modernisering burde sløjfe reglerne om at sætte folk i fængsel, hvis de ikke har købt det rigtige stempelmærke, og i stedet have en bødebestemmelse. Det andet må siges at være dybt forældet.

Endelig kan vi ikke forstå, hvordan man er nået frem til, at folk skal betale 69 kr. for hver erindringsskrivelse, der skal sendes ud. Hvorfor 69 kr.? Hvorfor ikke 70 kr.? Eller hvorfor ikke 50 kr. eller 100 kr.? Jeg har kigget i bemærkningerne og søgt efter, om der et eller andet sted var en logisk forklaring på, hvorfor det lige er 69 kr., man skal betale, hver gang man får en erindringsskrivelse. Det er der ikke forklaring på nogen steder. Der gælder regler i

øvrigt inden for skatteområdet for, hvad man skal betale for erindringskrivelser osv., og man kunne lige så godt have benyttet lejligheden til at gøre disse regler ens. Der er mig bekendt ikke andre love og regler, der siger, at man skal betale 69 kr. for en erindringskrivelse.

Så konklusionen fra Fremskridtspartiet er følgende – og da ministeren i øjeblikket mangler mandater, kan det være, han skal høre efter:

Fremskridtspartiet medvirker gerne til at gennemføre de to lovforslag. For det første deltager vi gerne i at få alle de forbedringer osv., der er tale om, gennemført. For det andet, hvis det ved de forhøjelser fra henholdsvis 1.200 kr. til 1.400 kr. og 200 kr. til 300 kr. osv. kan godtgøres – og det må jo kunne ske ud fra stempeludvalgets arbejde – at forhøjelsen dækker de faktiske omkostninger, offentlige myndigheder har ved at behandle de her sager, jamen så støtter Fremskridtspartiet det, fordi vi mener, at man må betale, hvad den service koster, som man får hos det offentlige.

Hvis det derimod er sådan, at det er finansministeren, der har haft en finger med i spillet og et krav om, at skatteministeren skal aflevere et provenu, er det klart, at så er vi lige så genstridige som hovedparten af Folketingets øvrige medlemmer i retning af at skaffe det provenu hjem.

Men det er ikke bare det, der er situationen for Fremskridtspartiet. Vi ser på, hvad pengene går til, og hvad man rent faktisk får for at købe et stempelmærke og for at betale en tinglysningsafgift, og det vil i sidste ende være det afgørende for os.

Så en forholdsvis, ja, faktisk temmelig positiv første behandling fra vores side.

Flemming Kofod-Svendsen (KRF):

Der er to ting at trække frem ved disse to lovforslag. Det ene er den tekniske udformning, og den synes vi er god. Den er flot. Her lægges op til forenklinger, moderniseringer, som der er brug for, og det gøres på en udmærket og god måde.

Så er der den anden del, den provenumæssige, og dér må man jo stille det helt overordnede spørgsmål: Er der behov for at gøre det dyrere at handle bolig i Danmark? Det mener vi ikke i Kristeligt Folkeparti. Vi mener ikke, at vi skal gøre det dyrere at handle bolig, og derfor er vi ikke enige i de provenuforhøjelser, der lægges op til i lovforslag nr. L 208. Her må vi kunne

komme ind i en forhandling, så vi får provenu-neutralitet.

Med hensyn til lovforslag nr. L 209 er vi enige i, at man ophæver stempelafgiften på livsforsikringsdokumenter – den ligestilling, der så bliver mellem forsikringselskaber og banker og sparekasser. Men hvorfor skal man nødvendigvis i samme åndedrag forhøje afgiften på skadesforsikringsstempel? Det synes jeg da lige ministeren skylder os en forklaring på.

Til afrunding: Det er fine forslag, men hvorfor skal det blive dyrere at handle bolig?

Skatteministeren (Ole Stavad):

Jeg vil godt takke for overvejende positive bemærkninger til, om jeg så må sige, det kunstneriske indtryk. Jeg ser sådan for mig de gode gamle dage, da vi kun havde én tv-kanal, hvor vi alle sammen sad og kiggede på isdans, og hvorefter man sad og ventede på karaktererne, først for det kunstneriske indtryk og siden for den tekniske værdi. Her må det vist være det kunstneriske indtryk og derefter det provenumæssige. Det er det, der er gået igen i ordførernes bemærkninger.

Jeg vil godt i den forbindelse rette en tak til det udvalg, som har gjort forarbejdet til det her, og hvori der jo har været en række eksterne repræsentanter. Det er faktisk et meget stort, meget flot arbejde. Jeg vil godt adressere takken til udvalgets formand, tidligere departementschef Jens Rosman, som sidder med her i dag og følger sagen til dørs. Jeg synes, det er et godt arbejde.

Det er en lov, som har en lang historie, der startede tilbage ved svenskekrigene, og som er forældet i dag og ikke svarer til fremtiden. Jeg glæder mig over, at det også er fremgået af alle ordførernes bemærkninger, således som jeg har lyttet mig til det, og derfor har der på den side af sagen været overvejende positive indgange til forslagene her. Jeg håber også, at de forslag, der ligger, kan bæres igennem Folketinget, inden Folketinget holder sommerpause, for det er forudsætningen for, at det kan få virkning fra 1. januar år 2000 og kan nå at blive kørt ind.

Jeg har også lyttet mig til, at alle de steder, hvor der har været lettelser på det provenumæssige, har der været varm og udelt tilslutning.

Til gengæld har der været mange bemærkninger i forhold til boligjerne, som jeg knap helt forstår. Venstres ordfører startede og kritiserede, som jeg hørte det, regeringen og i den

sammenhæng selvfølgelig ikke mindst mig for ikke at følge udvalgets indstillinger på området. Hvis jeg havde fulgt udvalgets indstillinger, var boligstemplet blevet sat op fra 0,6 pct. til 1 pct. Jeg synes, det var et forkert signal, og jeg loddede, at hvis jeg kom med den indstilling og havde skrevet det uændret ind i lovforslaget, ville et flertal i Folketinget formentlig sige, at det måske ikke lige nøjagtig var den afvejning, de politisk ville foretage.

Den anden indstilling, som balancerer over til den her, var, at man skulle nedsætte pantebrevsstemplet fra 1,5 pct. til 1 pct. Også her var det min opfattelse, at et flertal i Folketinget sandsynligvis ville sige: Er det nu det rigtige på dette tidspunkt, når vi ser på det private forbrug og ikke mindst i den sammenhæng også det lånefinansierede privatforbrug, at sende et signal om, at nu vil vi, ud over at den midlertidige forhøjelse udløber pr. 1. december, også nedsætte stemplet på pantebrevslån fra 1,5 pct. til 1 pct.? Derfor ser forslaget ud, som det ser ud.

Der er jo ikke nogen, der entydigt kan komme og sige, at det her betyder en højere udgift for boligejerne. Altså stemplet er uændret, hvad enten vi ser på den del, der vedrører tinglysning af skødet, eller vi ser på pantebrevene. Så er det rigtigt, at regeringen foreslår, at vi forhøjer de 1.200 kr. til 1.400 kr., men meget ofte, når man skal ud og købe bolig, skal man også hen og optage et lån i et pengeinstitut, hvor man hidtil har skullet betale en stempelafgift i den sammenhæng.

Jeg tror – vil jeg sige til hr. Kristian Jensen og andre, der har været inde på det her – at man vil finde lige så mange eksempler, hvor afgiften, man skal betale i forbindelse med en bolighandel, vil være faldende, som hvor den vil være stigende. Men jeg tror, at det er meget små beløb, vi taler om. Det er måske 100-200-300-400 kr. den ene eller den anden vej, alt efter hvordan den konkrete handel er skruet sammen. Men der har fra regeringens side været lagt op til noget omkring bolighandel, som vi med rimelighed kunne sige var neutralitet, i modsætning til den indstilling, der lå som hovedindstilling om det provenumæssige. Men det er ikke sådan, at udvalget, vil jeg gerne understrege, har gravet sig dybt ned og sagt, at de skulle være de klogeste på, hvordan provenuet skal skrues sammen, men de har givet nogle anvisninger, og deres hovedanvisning var, at vi skulle forhøje boligstemplet fra 0,6 pct. til 1 pct.

Derfor mener jeg faktisk i forhold til de fleste af de bemærkninger, der er faldet fra de fleste af ordførerne på det punkt, at jeg med det lovforslag, som vi her har til behandling, allerede har imødekommet de synspunkter, som jeg havde forventning om ville komme fra ordførerne.

Med hensyn til provenuneutralitet mener jeg, vi har lagt oplysningerne meget præcist, åbent og ærligt frem. Hvis vi tager år 2000, der er det første år, det her forslag skal virke, må vi sige, at vi får ca. 300 mio. kr. mere ind, end vi ville have fået med den eksisterende lovgivning, men da det midlertidige, forhøjede pantebrevsstempel udløber pr. 1. december, vil det altså betyde, at vi ville efterlade et hul i kassen i forhold til 1999 og i forhold til 1998 på de dér godt 300 mio. kr.

Man kan selvfølgelig altid diskutere, om det er provenuneutralitet og i forhold til hvad. Men det er lagt åbent og ærligt frem, at hvis vi ikke i fællesskab bliver enige om, at det ville være klogt at have provenuneutralitet i forhold til de foregående år med det lovforslag, vi her har fremsat, så efterlader vi altså et hul, som på den ene eller på den anden måde skal dækkes på anden vis. Det synes jeg er sagt åbent og ærligt, og jeg vil meget indtrængende opfordre til, at man lige tager disse bemærkninger med i det videre arbejde omkring de her forslag.

Jeg glæder mig meget over, at der har været meget principielle positive tilkendegivelser fra stort set alle ordførerne. Med hensyn til det langsigtede provenu kan vi sige, at da det her er noget, der vil vokse en lille smule over en årække, ja, så kan vi altså ikke ramme provenuneutralitet i år 2000, hvis ikke vi er parat til at acceptere, at det giver en lille smule ekstra, når vi kommer hen i 2002, eller hvornår nu pengene kommer.

Jeg vil godt slutte mine bemærkninger med det, som hr. Morten Helveg Petersen sagde i sin ordførertale, at hvis det var sådan, at man var lige så nøjeregnende med provenuneutralitet, når det koster penge, ville det være meget hjælpsomt over for regeringen. Men det får vi jo klaret af i løbet af dagen i dag, da regeringen også er kommet med forslag, der koster penge, uden i det samme forslag eller på samme måde at anvise nøjagtigt, hvor pengene hentes.

Så hvis den ramme kan være én, vi har forståelse for at vi forsøger at få forhandlet det her inden for, mon så ikke vi finder hinanden? Det tror jeg ville være til gavn for, at vi kan få en

stempelovgivning, som kan fungere i det virkelige liv i fremtiden.

Kristian Jensen (V):

Når jeg i min ordførertale kritiserede, at ministeren ikke fulgte udvalgets anbefalinger, var det den del af udvalgets anbefalinger, der gik på, at det skulle være provenuneutralt, og ikke den del, der gik på, at afgiften ved selve handelen skulle sættes op fra 0,6 pct. til 1 pct.

Når ministeren nu tager det med ind i debatten, føler jeg, at det for at være fair også skal nævnes, at stempeludvalget faktisk i samme åndedrag foreslog, at afgiften ved pantsætning skulle sænkes fra 1,5 pct. til 1 pct. Dermed ville det gå fuldstændig lige op i de handler, hvor man har en 80 pct.-belåning af et parcelhus, hvilket er absolut flertallet af de handler, der er. Så stempeludvalgets anbefaling var faktisk provenuneutral, også neutral rent udgiftsmæssigt, over for langt hovedparten af de hushandler, vi har.

Når ministeren så diskuterer selve provenuet, det provenu, der er, og tager en længere diskussion om, hvorvidt vi skal kigge på provenuneutraliteten næste år eller over en årrække osv., vil jeg blot holde mig til det, som ministeren selv har skrevet i sin fremsættelsestale, nemlig at det her i forhold til den nuværende pantsætnings- og afgiftslov giver et ekstra provenu på 550 mio. kr. Og når jeg tager min blyant og bagsiden af et forslag til vedtagelse, kan jeg regne ud, at ved at nedsætte den i forslaget nævnte faste afgift på 1.400 kr. til de nuværende 1.200 kr. er vi så rigeligt inden for rammen af de 500 mio. kr., som det ellers ville give ekstra. Derfor kunne det jo være en opfordring til ministeren, hvis han vil have sit flertal hjem for lovforslaget her, som det første punkt at overveje, om ikke vi skulle bibeholde afgiften på de 1.200 kr. og undlade at sætte den op til 1.400 kr.

Kim Behnke (FP):

Jeg havde under min ordførertale tre konkrete spørgsmål til ministeren, som ministeren nu skal få chancen for at svare på.

Det første drejede sig om disse notarforretninger. Hvad er begrundelsen for, at man overhovedet har en stempelafgift, f.eks. når en notar skal foretage en lodtrækning? Der er jo ikke tale om, at det offentlige har noget besvær eller nogen udgift i den anledning, så hvorfor skal man betale et stempel på 300 kr.?

Det andet drejede sig om erindringsskrivelserne, hvor der står i lovforslaget, at man skal tage 69 kr. for en erindringsskrivelse. Hvorfor 69 kr.? Det harmonerer jo ikke særlig godt med de erindringsskrivelsesgebyrer, man i øvrigt har i skattelovgivningen.

Det tredje var omkring straffebestemmelsen, om ikke ministeren mener, at tiden er inde til at fjerne en bestemmelse om, at man kan sættes i fængsel i 2 år, hvis man har købt et forkert stempelmærke. Det må vel være nok, at folk får en bøde, hvis de ikke overholder stempelovgivningen. Ligefrem at sætte folk i fængsel i 2 år! Ministeren var inde på, at det er nogle regler helt tilbage fra Trediveårskrigen. Det kan godt være, at det dengang var passende at putte folk i fængsel i 2 år for at have overtrådt stempelovgivningen, men i det moderne samfund forekommer det en anelse drastisk. Hvis man sammenligner med, hvilke overtrædelser man skal foretage af straffeloven for at komme i fængsel i 2 år, synes det her at være lige i overkanten.

Skatteministeren (Ole Stavad):

Til hr. Kristian Jensen: Jeg synes ikke, hr. Kristian Jensen er en specielt god lytter. Jeg mener faktisk, at jeg også i min replik her lagde tingene fuldstændig præcist og åbent frem, også i forhold til indstillingen fra stempeludvalget, at forhøjelsen af skødestemplet fra 0,6 pct. til 1 pct. i stempeludvalgets indstilling modsvarede af en nedsættelse af pantebrevsstemplet fra 1,5 pct. til 1 pct. Jeg begrundede også, hvorfor regeringen havde ment, at den afvejning her var en mere rigtig afvejning, og det har jeg i øvrigt ikke hørt indsigelse imod fra nogen ordførere overhovedet.

Jeg synes, vi skal tage den politiske diskussion og den politiske forhandling om, hvordan vi får det her klaret af, men det ændrer ikke ved, at et forslag, der har et andet indhold – i hvert fald hvis man ikke erstatter det, man måtte tage ud, med noget andet af samme værdi – vil efterlade et hul i statskassen i forhold til den situation, vi har haft både i 1999 og i 1998.

Det kan man så mene der er god plads til i den danske økonomi. Men virkeligheden er – vil jeg sige til hr. Kristian Jensen, der ud over et parti også repræsenterer den yngre generation – at hvis vi skal give den yngre generation mulighed for at overtage det her samfund på nogle vilkår, som den generation, jeg tilhører, kan være bekendt, så er vi også nødt til ikke at lade

os friste ud over det, der er rimeligt i forhold til at sikre, at vi i gode tider har overskud, så vi har betalt af på gælden. Det er for billigt for den generation, som jeg tilhører, hvis det er sådan, at vi ikke bygger de diger op, der gør, at vi også kan tåle at se et overskud på statsfinanserne, så vi kan få afdraget den gæld, vi selv har været med til at ophobe.

Den lille bemærkning håber jeg at hr. Kristian Jensen vil tage med til sin gruppe. Jeg tror, at den for en del af Venstres medlemmer også vil have et eller andet på sig.

Til hr. Kim Behnke må jeg sige, at det er et spørgsmål, der er meget velegnet at få stillet under udvalgsarbejdet.

Med hensyn til notargebyrer er det et forslag, som er kommet ind efter aftale med justitsministeren. Det er faktisk justitsministerens ressortområde. Der er selvfølgelig en ekspedition i den her sammenhæng, som også kan berettige til et gebyr. Man kan så altid diskutere gebyrets størrelse; man kan prøve at gøre det omkostningsmæssigt, og man kan træffe en beslutning om, at det her er et rimeligt niveau, men hr. Kim Behnke er velkommen til at forfølge spørgsmålet under udvalgsarbejdet.

På samme måde spørgsmålet om, hvorfor det hedder 69 kr., om det er en regulering eller hvad, også her vil jeg gerne grave i det under udvalgsarbejdet.

Endelig er der strafbestemmelserne, hvor hr. Kim Behnke giver oplyser om dem, som om at man, hvis man kommer til at købe et forkert stempelmærke, ender 2 år i fængsel. Det finder hr. Kim Behnke ikke belæg for, men vi har her, som vi har i de fleste af vores love, strafbestemmelser. Med hensyn til den her bestemmelse om de 2 års fængsel i det ekstreme tilfælde så tror jeg ikke, at man finder eksempler fra det virkelige liv, hvor det er sket. Men om det er tilstrækkeligt velfabulanceret i forhold til de straffe, vi har på andre områder, det synes jeg ville være helt udmærket, hvis hr. Kim Behnke forfølger det under udvalgsarbejdet.

Jeg glæder mig til, at vi får den her sag ekspederet, forhåbentligt i et bredt samarbejde, med de mange positive bemærkninger, der er faldet her under førstebehandlingen.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslagene overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Første næstformand (Birte Weiss):

Jeg foreslår, at lovforslagene henvises til Skatteudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

12) Første behandling af lovforslag nr. L 210: Forslag til lov om ændring af vurderingsloven, ejendomsværdiskatteloven, ligningsloven og personskatteloven. (Mindre ejendomme i landzone m.v.).

Af skatteministeren (Ole Stavad).
(Fremsat 25/3 99).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Jens Peter Vernersen (S):

Med dette lovforslag om ændring af vurderingsloven, ejendomsværdiskatteloven, ligningsloven og personskatteloven, som vi nu skal behandle, skabes der klarhed over vurderingen af ejendomme med store arealtilliggenheder beliggende i landzoner.

De første 5000 m² indgår ved beregningen af ejendomsværdiskatten, og der skal alene betales ejendomsværdiskat af den del af ejendomsværdien, der knytter sig til boligen. Det er dog på trods af denne ændring fortsat vurderingsmyndighederne, der afgør, om en ejendom skal betegnes som beboelsesejendom eller som landbrugsejendom. Vurderingsmyndighederne skal ved den bedømmelse tage udgangspunkt i de kriterier, der er nævnt i lovforslaget.

Med det lovforslag, vi behandler, sker der også en ændring vedrørende vindmølleparceller, der måske ligger flere kilometer væk fra den øvrige faste beboelse. De skal fremover ikke indgå i ejendomsværdiskatsberegningen. En sådan vindmølleparcel har jo intet med selve beboelsesejendommen at gøre, og derfor er det også naturligt, at den ikke indgår i beregningen af ejendomsværdiskatten. Der bliver således kun tale om at betale lejeværdiskat af boligdelen.